

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Alerguș,

judcători – Nadejda Toma, Petru Moraru,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Mistreanu Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2014, în cauza penală în privința lui

Mistreanu Dumitru Ilie,

născut la 22 august 1951, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Busuiocști, nr. 15

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 22 decembrie 2013 - pînă la 10 februarie 2014; (instanța de fond);

2. de la 13 martie 2014 - pînă la 05 mai 2014; (instanța de apel);

3. de la 28 iulie 2014 - pînă la 29 octombrie 2014; de la 28 noiembrie 2014 - pînă la 28 ianuarie 2015 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 februarie 2014, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Mistreanu Dumitru a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate Gulova Elena, suma de 2810 lei cu titlu de prejudiciu material, și suma de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Mistreanu Dumitru, la 15 iulie 2013, aproximativ la ora 22⁰⁵, conducînd automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î C OZ 037, se deplasa pe str. Cuza Vodă din direcția str. Independenței spre bd. Dacia, mun. Chișinău, unde ajungînd în preajma blocului locativ din str. Cuza Vodă, nr. 19 și încălcînd prevederile

art. 45 alin.1) al RCR, potrivit căreia, "Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră" și alin. (2) al aceluiași articol potrivit căruia „conducătorul trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate”, și ca urmare l-a tamponat pe pietonul Gulov Victor, care traversa partea carosabilă de la stînga la dreapta conform direcției de deplasare a autovehiculului.

În rezultatul tamponării, părții vătămate Gulov Victor, i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 89-1257 din 06.12.2013, *vătămări corporale grave*, în urma cărora ultimul a decedat.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 400-405 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a contestat sentința sub aspectul blîndeții pedepsei, invocînd că pedeapsa aplicată inculpatului nu va atinge scopurile propuse de art. 61 alin. (2) Cod penal, iar la stabilirea acesteia instanța de fond nu a ținut cont că inculpatul anterior a fost condamnat, de gravitatea infracțiunii comise, care a provocat decesul unei persoane, precum și de faptul că Mistreanu D. nu a reparat prejudiciul material și moral succesorului legal al victimei.

Astfel, procurorul a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Mistreanu Dumitru să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2014, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința contestată și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Mistreanu Dumitru a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip deschis.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis, că reieșind din modalitatea de comitere a faptei, consecințele survenite, personalitatea inculpatului (anterior tras la răspundere penală și contravențională), cât și din

faptul că acesta nu a întreprins nici o măsură în vederea recuperării prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune succesorului legal al victimei, doar aplicarea unei pedepse privative de libertate, va restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

6. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de avocatul Șontea D. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței instanței de fond, argumentând că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a ținut cont de faptul, că inculpatul a recunoscut vina pe deplin, se căiește de cele săvârșite, a cooperat la efectuarea urmăririi penale și la stabilirea adevărului, a recunoscut acțiunea civilă, a compensat cheltuielile de înmormântare suportate de către succesorul victimei. La fel, instanța ierarhic inferioară nu a ținut cont nici de faptul că victima la traversarea carosabilul a încălcat prevederile art. 114 al Regulamentului Circulației Rutiere.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2014, s-a decis inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. La adoptarea soluției date, Colegiul penal a conchis că pedeapsa aplicată inculpatului a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, cu respectarea criteriilor generale de individualizare a acesteia, fiind luate în considerație toate circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul și gravitatea infracțiunii comise precum și personalitatea inculpatului.

9. La data de 26 august 2014 împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul Mistreanu D., care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită, casarea deciziei contestate cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat că, instanța de apel la pronunțarea hotărârii nu a ținut cont de faptul că victima traversa strada neregulamentară, contrar cerințelor art. 114 alin. (3) din RCR, precum și nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră în raport cu circumstanțele comiterii accidentului rutier.

Prin urmare, recurentul consideră că corectarea și reeducarea sa, precum și atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, este posibilă și fără executarea reală a pedepsei stabilite.

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că instanța de apel i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia acesta a fost condamnat, prin urmare consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului acesta urmează a fi respins ca tardiv.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor cauzei, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 05 mai 2014, în prezența acuzatorului de stat, avocatului Șontea D. și inculpatului Mistreanu D., aceștia fiind anunțați că pronunțarea publică a deciziei motivate va avea loc la 02 iunie 2014, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 198-200).

Din materialele cauzei, reiese că părților, și anume: procurorului, avocatului Șontea D. în numele inculpatului participanți la judecarea cauzei în ordine de apel, prin recipisa din 02 iunie 2014, le-a fost înmînată copia deciziei motivate (f.d.206), prin urmare termenul de declarare a recursului conform art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, a început să decurgă din **03 iunie 2014** și s-a încheiat la **03 iulie 2014**.

Astfel, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, care se contestă a fost pronunțată integral la 02 iunie 2014, iar conform datelor de înregistrare a secției grefă a Colegiului penal inculpatul a depus recursul abia la 26 august 2014, deci, după expirarea termenului de 30 de zile stabilit de lege.

Potrivit art. 230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, instanța de recurs concluzionează asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul Mistreanu D., pe motiv că recursul a fost declarat peste termen.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze și faptul că potrivit materialelor cauzei avocatul Șontea D. în numele inculpatului Mistreanu D. la 03 iunie 2014 a atacat cu recurs ordinar decizia instanței de apel (f.d.216-218) iar prin decizia Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2014 s-a decis inadmisibilitatea recursului declarant, ca fiind vădit neîntemeiat.

Rezumând cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide că, inculpatul Mistreanu D., anterior și-a realizat dreptul la recurs prin intermediul avocatului ales prin contract Șontea D.

12. Pentru aceste motive, în baza art. 432 alin.(2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Mistreanu Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2014, în cauza penală în privința lui *Mistreanu Dumitru Ilie*, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, publicată la 18 februarie 2015.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Nadejda Toma

Petru Moraru